

Lublin, 07.10.2021

Absolwenci kierunku Historia Sztuki
Wydziału Nauk Humanistycznych
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

Jego Magnificencja
ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski
Rektor Katolickiego Uniwersytetu
Lubelskiego Jana Pawła II

Magnificencjo, Księżo Rektorze,

z dużym niepokojem przyjmujemy docierające do nas sygnały o planach likwidacji kierunku historia sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. Jako absolwenci tego kierunku, rozproszeni dziś po całej Polsce, postanowiliśmy wspólnie zaprotestować przeciwko takim zamierzeniom.

Nie możemy odnieść się do powodów decyzji o zamknięciu kierunku, ponieważ ich nie znamy, chcielibyśmy natomiast podać powody, dla których naszym zdaniem kierunek ten powinien zostać utrzymany.

Historia sztuki, mimo braku oczywistości takiego stanu rzeczy dla części społeczeństwa, jest kierunkiem absolutnie społecznie potrzebnym. Żeby nie odnosić się wyłącznie do ogólników, informujemy, że my, podpisani niżej z imienia i nazwiska oraz wykonywanego zawodu absolwenci historii sztuki na KUL-u pracujemy obecnie w muzeach, galeriach sztuki, uczymy historii sztuki w liceach plastycznych, zasilamy służby ochrony zabytków w wojewódzkich urzędach ochrony zabytków, jesteśmy samorządowcami dbającymi o zachowanie dziedzictwa w naszych miastach, tworzymy stowarzyszenia na rzecz promocji sztuki i ochrony zabytków, prowadzimy działalność publicystyczną w dziedzinie historii sztuki, a także pracujemy w korporacjach, firmach usługowych i innych, podnosząc świadomość społecznej odpowiedzialności naszych firm, zespołów i pracodawców. Część z nas traktowała kierunek historii sztuki jako studia uzupełniające, na przykład do studiów na uczelniach artystycznych, a także innych, takich jak historycznych, filozoficznych, prawniczych czy ekonomicznych.

Studia z historii sztuki nie tylko dały nam wiedzę o dziejach kultury (która, zdałoby się, potrzebna jest tylko nam samym do ukontentowania umysłu), ale przede wszystkim uwrażliwiła nas na potrzebę dbania o piękno w otaczającym nas krajobrazie i w życiu po prostu. Przedmiotowa wiedza, oprócz tego, że dostarcza nam przyjemności z obcowania ze sztuką, jest nam niezbędna do wykonywania naszych zawodów. Proszę sobie wyobrazić muzealnika, który nie ma świadomości o chronionym przez muzeum, w którym pracuje, dziedzictwie i nie rozumie konieczności jego ochrony. Proszę sobie w ślad za tym wyobrazić nasz kraj bez muzeów. Podobnie, proszę uzasadnić rację bytu służb konserwatorskich bez historyków sztuki – jakich argumentów używano by do ochrony dziedzictwa artystycznego bez świadomości jego wartości.

O konieczności utrzymania kierunku historia sztuki świadczą spotykane w naszych miastach liczne wakaty na stanowiskach wymagających takiego wykształcenia. W muzeach w mniejszych miastach ciągle brakuje wykwalifikowanych pracowników, podobnie w służbach konserwatorskich, w domach kultury, galeriach sztuki. Prawdopodobnie uczelnia boryka się z problemem zbyt małej liczby osób rekrutujących się na ten kierunek – nie wynika to jednak z jego niepotrzebności, ale ze zbyt małej promocji i niepojębienia świadomości jego potrzeby – dlatego, że ludzie z naszymi kwalifikacjami

stanowią mniejszość na tle innych zawodów. Obecnie w Polsce historia sztuki jest zaledwie na kilku uczelniach, na każdej z nich rocznie przyjmuje się małą, ok. 30-osobową grupę studentów. Osoby chętne do podjęcia zawodu na tym kierunku nie mają dużego wyboru pomiędzy uczelniami. Zamykając historię sztuki na KUL-u ten wybór jeszcze im się pomniejszy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że bycie historykiem sztuki i utrzymywanie się z tego jest potrzebne, ale i trudne – nasze zawody są niedofinansowane i niedostrzegane. To, że jako społeczeństwo polskie mamy dostęp do kultury, do muzeów, galerii, do książek o kulturze i sztuce polskiej i zagranicznej wydawanych w naszym języku, to, że mamy zachowane zabytki architektury wydaje nam się sprawą zupełnie oczywistą. Nie przychodzi nikomu do głowy, że kiedyś może tego zabraknąć – jeśli zabraknie wykwalifikowanych specjalistów, którzy zadbają o zaspokojenie potrzeby kultury.

Jako absolwenci studiów z historii sztuki nigdy nie żałowaliśmy wyboru tego kierunku, nie spotykamy się też z nikim, kto byłby niezadowolony z ukończenia takich studiów na innej uczelni. Zdobyta podczas nich wiedza jest nam niezbędna do pracy zawodowej. Z nostalgią wspominamy lata studiów w Lublinie, wspólne wyjazdy zabytkoznawcze, dyskusje i konferencje. Wspomnienia te dają nam siłę do wykonywania naszych zawodów, w imię pogłębiania kultury.

Żywimy szczerą nadzieję, że nasze wspólne świadectwo posłuży jako silny argument za zachowaniem lub przywróceniem studiów na kierunku historia sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.

Z wyrazami szacunku